

antifa REPORT

Έκδοση δρόμου της αντιφασιστικής συνέλευσης antifa selanik | Οκτώβριος 2018 | τεύχος 16

Δεν έχουμε καμία σχέση και είμαστε εχθρικοί
με κόμματα, παπαδαριά,
μαφίες (κάθε είδους) και media.

ANTIFA

SELANIK

(η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των **ελληναράδων** θα
υπενθυμίζουμε ό,τι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών
εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να πολεμούν μαζί.

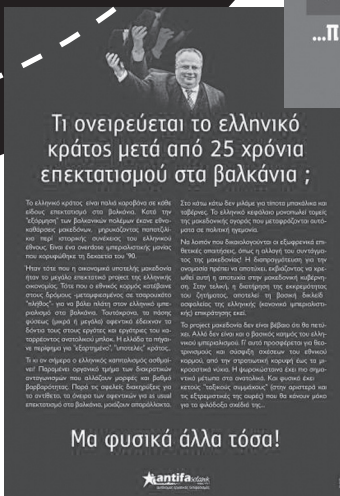
γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει
πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει
απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

- Αν κάποιος ψηθεί να επικοινωνήσει μαζί μας
μπορεί να μας στείλει mail στο: antifasl@yahoo.gr.

- Το ηλεκτρονικό αρχείο της συνέλευσης μπορείς
να το βρεις στο: <https://antifasl.wordpress.com>

- Το **antifa report #16** τυπώθηκε τον Οκτώβριο
του 2018, σε 2000 αντίτυπα.

- **Μοιράζεται σε σχολεία της Θεσσαλονίκης,
στοκία, καταλήψεις και antifa συναυλίες.**

αφίσες που κολλούνται
στην πόλη από τη
συνέλευση antifa selanik
(για τις δύο βασικές
στοχεύσεις του ελληνικού
ιμπεριαλισμού το καλοκαίρι
που μας πέρασε)

Μα φυσικά άλλα τόσα!

Όταν ακούμε για την «ελλάδα που συνεχώς προκαλείται», ξέρουμε πως είναι τα αφεντικά που μας καλούν να βάλουμε πλάτη στις νέες περιπέτειες του ελληνικού ιμπεριαλισμού. Και ξέρουμε ότι για τα εργατικά συμφέροντα η εθνική ήττα είναι η μόνη λύση.

ΕΠΕΙΔΗ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΔΕΝ ΧΩΡΑΝΕ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ

ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ

ΕΙΝΑΙ Η

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

δεν πολεμάμε
για κανέναν

ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΙΣΛΑΜΟΦΟΒΙΑ
ΠΑΡΕΑ ΜΕ ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ
ΒΟΛΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΗΤΕΙΑ

αυτοκόλλητα σε άσπρο, μαύρο και πορτοκαλί της συνέλευσης
antifa selanik

ANTIFA
zone

κρατάμε τις γειτονιές μας καθαρές
απο μπάτσους και ρατσιστές

7+1 ΧΡΟΝΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΦΑΓΟΥΡΙΑ

Τα βιβλία της ιστορίας του μέλλοντος ίσως γράφουν για το καλοκαίρι του 2018 ότι ήταν η χρονιά που η Ελλάδα ολοκλήρωσε με επιτυχία το πρόγραμμα του Ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης (ESM) και βγήκε μετά από 8 χρόνια από τα μνημόνια. Αν αυτά τα βιβλία αποτελούν, επιπλέον, την ύλη της τρίτης λυκείου, όπως τη γνωρίζουμε σήμερα, δεν θα μας κάνει εντύπωση να αφηγούνται όχι μόνο το τυπικό τέλος της χρηματοδότησης, αλλά και μια υποτιθέμενη "απελευθέρωση" από μια γερμανική οικονομική κατοχή. Η ιδέα ότι όλα αυτά τα χρόνια η Ελλάδα ζούσε μια οικονομική κατοχή και δεν μπορούσε να αποφασίσει από μόνη της γιατί δεν την άφηναν οι "κακοί ξένοι" δεν είναι καινούρια: από το 2010 έχουμε δει να την ξερνάνε πατριώτες αριστεροί μέχρι οργανωμένοι φασίστες. Είναι βασικό να την εξηγήσουμε από τη δικιά μας θέση ως σύγχρονες εργάτριες/ες, επειδή έπαιξε κεντρικό ρόλο στο δημόσιο λόγο όλο αυτό το διάστημα και επανέρχεται συνεχώς στο προσκήνιο.

Πρώτα, όμως, πρέπει να πούμε δυο λόγια σχετικά με τι στο καλό ήταν όλο αυτό από το οποίο "βγήκαμε;" το καλοκαίρι που μας πέρασε! Δεν είναι απλό να εξηγήσει κανείς τι έγινε αυτά τα 8 χρόνια στην Ελλάδα. Ωστόσο, αν μπορούσαμε να το πούμε με δύο λόγια, θα λέγαμε ότι τα ντόπια αφεντικά βάλανε άλλα αφεντικά (τα ευρωπαϊκά κυρίως) να τους βοηθήσουν να διαχειριστούν την κρίση τους.

Ας το πιάσουμε από τα βασικά... Όταν παίρνεις ένα δάνειο δεσμεύεις ότι θα επιστρέψεις όχι μόνο το ποσό που δανείστηκες αλλά και παραπάνω. Αυτό το παραπάνω υπολογίζεται με βάση τα επιτόκια που ορίζονται από αυτούς που δανείζουν. Τον Μάιο του 2010 η Ελλάδα έπρεπε να πληρώσει τη δόση των δανείων που είχε πάρει. Δίχως αποθέματα στα ταμεία της έπρεπε να δανειστεί ξανά. Αυτά τα νέα δάνεια είχαν τόσο ψηλά επιτόκια που πρακτικά δεν μπορούσε να δεσμευτεί ότι θα επιστρέψει τα χρήματα. Οπότε ή θα πτώχευε ή θα έβρισκε από αλλού λεφτά. Τελικά δανείστηκε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τα ευρωπαϊκά κράτη.

Τα ευρωπαϊκά κράτη αφού ανέλαβαν ένα κομμάτι του χρέους "αγοράζοντάς" το με τους κρατικούς προϋπολογισμούς τους (τα λεφτά που προέρχονται από την εργασία των εργατών εργατριών κάθε χώρας) απαίτησαν ένα σύνολο μέτρων (αυτά που συνηθίζουμε να αποκαλούμε μνημόνια). Το πλάνο ήταν να υπάρξει χρόνος ώστε να μην κινδυνεύσουν με κατάρρευση μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες από μια πιθανή χρεοκοπία της χώρας. Παράλληλα, στόχος ήταν η ελληνική οικονομία να εξελιχθεί και να γίνει πιο ανταγωνιστική μέσα από κάποιες σημαντικές αλλαγές, ώστε να μπορεί να αποπληρώσει τα χρέη της. Φυσικά, τα ευρωπαϊκά αφεντικά και τα κράτη τους είχαν τους δικούς τους ανταγωνισμούς και τα δικά τους συμφέροντα και τα προωθούσαν όσο επέτρεπαν οι συσχετισμοί δύναμης μέσα στην ευρωπαϊκή ένωση.

Χοντρικά οι αλλαγές που ζήτησαν οι δανειστές αφορούσαν από τη μία την υποτίμηση της εργασίας (δηλαδή εμάς) και από την άλλη την οργάνωση του κράτους και της οικονομίας (κυρίως τα μικρά και μεγάλα αφεντικά)*. Το ότι από όλα αυτά εφαρμόστηκαν και με το παραπάνω τα πρώτα, ενώ τα δεύτερα περιφρουρήθηκαν με λύσσα, οφείλεται στα ελληνικά αφεντικά και στο κράτος τους και όχι σε κάποιους "κακούς ξένους". Προφανώς, οι ευρωπαίοι ζήτησαν την υποτίμηση της εργασίας, προκειμένου η οικονομία να γίνει πιο ανταγωνιστική με βάση τα δεδομένα που είχαν, αλλά ήταν τα ελληνικά αφεντικά που άδραξαν την ευκαιρία για να υλοποιήσουν μια στρατηγική ακραίας υποτίμησης της ζωής μας**.

Ήθελε προσπάθεια και οργάνωση για να πραγματοποιηθεί όλο αυτό το σχέδιο χωρίς να υπάρξει καμία ουσιαστική αντίδραση από την πλευρά των εργατών/τριών. Όχι μόνο να συναινέσουν στην υποτίμησή τους, αλλά και να συστρατευτούν με τα αφεντικά τους κάτω από έναν εθνικό σκοπό ***. Για αυτό είδαμε να ανεβαίνει το έργο "η φτωχή πλην τίμια Ελλάδα που βάλλεται από τα ξένα συμφέροντα". Ακούσαμε για νεοαποικιοκρατία, για προσπάθεια υποδούλωσης του έθνους, για τους ξένους που τους λείπει ο ήλιος και από τη ζήλια τους θέλουν να μας πάρουν τα οικοπέδα πλάι στη θάλασσα (μαζί και τη δεη και τα πετρέλαια!!!). Όσο το δάχτυλο των αφεντικών έδειχνε την γερμανία, τόσο άνοιγε ο δρόμος για τη δημιουργία ενός συμπαγούς εθνικού κορμού έτοιμο για να...; Αν ήμασταν σκυλιά θα βλέπαμε το δάχτυλο και όχι το πού δείχνει και αν γνωρίζαμε τα πραγματικά μας συμφέροντα θα είχαμε δαγκώσει αυτό το δάχτυλο. Μέσα από αυτά τα 8 χρόνια τα ελληνικά αφεντικά κατάφεραν όχι μόνο να υποτιμήσουν την εργασία, δηλαδή τις ζωές μας, αλλά και να οργανώσουν τον εθνικό κορμό υποτιμώντας διανοητικά το προλεταριάτο.

***Κάποιες από τις πιο χαρακτηριστικές μορφές ήταν οι πλατείες των αγανακτισμένων, οι μούντζες στη βουλή, οι κρεμάλες με τις κούκλες της Μέρκελ και του Σόιμπλε. Αυτά βέβαια μέχρι το 2015, μετά εκφράστηκαν εκλογικά με την νίκη του σύριζα και των ανέλ. Τη σκυτάλη πήραν οι δεξιοί με ποτήρια σαμπάνιας και συνθήματα "μένουμε ευρώπη". Πιο κλασάτο, όσο να πεις!

*Για παράδειγμα στην πρώτη κατηγορία θα εντάσσαμε την κατάργηση της συλλογικής σύμβασης, τη μείωση του κατώτατου μισθού, τη γενική απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων, ενώ στη δεύτερη το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, τον ΦΤΙΑ, την αύξηση της φορολογίας του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

**Ένα από τα πολλά παραδείγματα είναι ο υποκατώτατος μισθός. Μέχρι τα 25 παίρνεις ακόμα πιο λίγα από τον κατώτατο μισθό γιατί και καλά μαθαίνεις. Τι μαθαίνεις; Να το βουλώνεις και να σκύβεις το κεφάλι! Αυτό δεν ήταν γραμμένο μέσα σε κανένα μνημόνιο, αλλά επιδίωξη των ντόπιων αφεντικών. Πέρασε στα ψιλά μαζί με το υπόλοιπο πακετάκι.

Τα λέμε αυτά τώρα γιατί είναι κρίσιμο να συνειδητοποιήσουμε ότι ο εχθρός μας είναι εδώ. Δε θα δεχτούμε να μας υποτιμάν διανοητικά. Δεν θα ζήσουμε μια ζωή σαν χρήσιμοι ηλίθιοι που κατεβαίνουν σε συλλαλητήρια για να υπερασπιστούν τα συμφέροντα των αφεντικών τους. Αντίθετα, θα βλέπουμε πάντα εχθρικά τα αφεντικά μας, το κράτος και τα τσιράκια τους. Θα βλέπουμε τους φασίστες σαν αυτό που είναι: εχθροί της τάξης μας.

Όταν τα κρατικά δάκρυα στερεύουν, υποκαθίστανται από σφαίρες!

Μπορεί η τελευταία συμφωνία της ΕΕ για το προσφυγικό να ήταν σύντομη, ήταν όμως κομβική για τη νέα στρατηγική αντιμεταναστευτικής πολιτικής. Η σύνοδος κορυφής του ευρωπαϊκού συμβουλίου ούτε λίγο ούτε πολύ αποφάσισε να σταματήσει να χύνει δάκρυα με το κιλό για τους μετανάστες και να επανέρθει στο στοιχείο όπου τόσο καλά ξέρει να παίζει μπάλα: εγκλεισμός σε διάφορα λιγότερο ή περισσότερο άτυπα κέντρα κράτησης, έλεγχος εισόδου, επαναπροώθηση. Εξάλλου, από τις αρχές της δεκαετίας του 2000 τα αναπτυγμένα ευρωπαϊκά κράτη άρχισαν να οργανώνουν με ταχείς ρυθμούς τη διαχείριση της όλο και αυξανόμενης εισόδου μεταναστών/στριών που προέρχονταν από περιοχές οι οποίες πρώτα είχαν μετατραπεί σε πεδία "πάταξης της τρομοκρατίας" και εξαγωγής "δυτικής δημοκρατίας".

Τι λέει όμως αυτή η συμφωνία για τη μετανάστευση;

Η ομιλούσα κεφαλή των ευρωπαϊκών κρατών δήλωσε πως είναι «αποφασισμένη να αποτρέψει και να αναχαιτίσει την επάνοδο των ανεξέλεγκτων ροών», αν και σε σχέση με το 2015 η είσοδος μεταναστών στην Ευρώπη έχει μειωθεί κατά 95%. Αποφάσισε επίσης πως θα υποστηρίξει, οικονομικά και πολιτικά, τρίτες χώρες της Αφρικής για την επαναπροώθηση και αποτροπή εισόδου μεταναστών στην Ευρώπη. Καλεί επίσης να εξεταστεί η ιδέα να δημιουργηθούν περιφερειακές πλατφόρμες αποβίβασης (!) μεταναστών στη μεσόγειο θάλασσα. Φυσικά, προβλέπεται η ενίσχυση του στρατιωτικού ρόλου και των ελευθεριών διαχείρισης συνόρων για την frontex (ευρωπαϊκοί μπάτσοι συνόρων), με τον κατάλληλα ενισχυμένο εξοπλισμό εννοείται: θερμικές κάμερες, ενισχυμένος βιομετρικός έλεγχος, drones. Τέλος, το κείμενο προβλέπει ότι στην επικράτεια της ΕΕ, εκείνοι που διασώζονται, βάσει του διεθνούς δικαίου, θα πρέπει να αναλαμβάνονται, εντός των ορίων μιας «κοινής προσπάθειας», από «ελεγχόμενα κέντρα» που θα δημιουργηθούν σε κράτη μέλη και θα επιτρέπουν να γίνεται διαχωρισμός μεταξύ των μεταναστών.

Τα αφεντικά και τα κράτη της ευρώπης δεν έχουν πια κανένα λόγο να κρύβονται. Αυτό που θέλουν είναι η στρατιωτική διαχείριση των μεταναστών και ο στρατιωτικός έλεγχος των εξωτερικών ευρωπαϊκών συνόρων. Το κείμενο της συμφωνίας είναι το νέο κεφάλαιο του πολέμου που διεξάγεται ενάντια στους μετανάστες, από τα δυτικά κράτη. Ενός πολέμου, στον οποίο η Ελλάδα συμμετέχει, όχι μόνο «διπλωματικά», στηρίζοντας τις ενέργειες των υπόλοιπων δυτικών κρατών, αλλά και υλικά. Είναι μάλιστα παράδειγμα προς μίμηση για τα άλλα κράτη, καθώς τη διαχείριση μεταναστών στα κέντρα κράτησης έχει αναλάβει εξ ολοκλήρου το υπουργείο εθνικής άμυνας. Μιλάμε για έναν πόλεμο στον οποίο οι ευρωπαίοι ψάχνουν συμμάχους, που θα χρησιμεύσουν ως αποθήκες ψυχών στη θάλασσα και στην αφρικανική ήπειρο. Και αυτοί οι σύμμαχοι δεν είναι άλλοι από τις αφρικάνικες χούντες - όπως αυτή της αιγύπτου - που θα έκαναν ευχαρίστως τη βρώμικη δουλειά για τους δυτικούς συμμάχους τους. Εν μέσω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και των διαρκώς εντεινόμενων διακρατικών ανταγωνισμών, τα δυτικά κράτη δολοφονούν μαζικά. Την δεδομένη στιγμή δολοφονούν τους μετανάστες προλετάριους, των οποίων την εργασία έχουν ήδη υποτιμήσει μέχρι την απαξίωση της ίδιας τους της ζωής. Η καρδιά αυτού του διαρκούς πολέμου κρύβεται στο ρατσισμό, την παραίτηση και την ξεφτίλα όσων αρνούνται να καταλάβουν πως είναι πόλεμος ταξικός ενάντια στο πιο απαγορευμένο κομμάτι της τάξης μας. Σε τέτοιες εποχές ζούμε. Και τώρα περισσότερο από ποτέ, αν δεν σταθούμε συλλογικά απέναντι τους, σαν προλετάριοι και προλετάριες, θα πατήσουν πάνω μας.

Αποσυμφόρηση

**(θα αδειάζουν τις φυλακές
και ανοίγουν τις επόμενες)**

Τι άλλη μαρτυρία χρειάζεται για το έγκλημα της ύπαρξης του στρατοπέδου συγκέντρωσης στη Μόρια, όταν οι ίδιοι οι υπεύθυνοι παραδέχονται και περιγράφουν τη στρατηγική τους; Να η ομολογία (εφ.συν 20/9 και 23/9) :

Μια μικρή, έστω, ανάσα αναμένεται να πάρουν οι 9.000 και πλέον εγκλωβισμένοι πρόσφυγες στη Μόρια, αφού, μετά και τη δέσμευση του κυβερνητικού εκπροσώπου Δημήτρη Τζανακόπουλου περί μεταφοράς 2.000 ανθρώπων στην ηπειρωτική χώρα, έρχεται και η επιβεβαίωση αυτής της εξέλιξης διά στόματος του διοικητή του ΚΥΤ Μόριας, που εκτιμά ότι η εξέλιξη αυτή είναι ζήτημα λίγων ημερών.

Σύμφωνα με τον Γιάννη Μπαλμπακάκη, το υπουργείο έχει παραδώσει εδώ και αρκετό καιρό στα χέρια της αρμόδιας υπηρεσίας σχετική λίστα με ονόματα 3.000 ανθρώπων που τηρούν τα κριτήρια μεταφοράς και άρσης του γεωγραφικού περιορισμού που τους είχε επιβληθεί με την είσοδό τους.

Σημειώνεται επίσης ότι περίπου 1.100 πρόσφυγες από όσους θα αναχωρήσουν από τη Μόρια, θα μεταφερθούν σε νέα δομή στη Βόλβη, άλλοι 560 στον Κατσικά Ιωαννίνων, 860 στα Γρεβενά και 280 στη Φιλιππιάδα.

στη Μόρια

**Οι μετανάστες είναι
αδέρφια ταξικά**

**Στρατόπεδα
συγκέντρωσης
ποτέ και πουθενά**

Οπότε, το ελληνικό κράτος παραδέχεται πως μια χαρά θα μπορούσε να αποφύγει τους βασανισμούς από τους μπάτσους, την ανυπόφορη διαβίωση σε συνθήκες εξαθλιωμένες από το συνωστισμό και την αδυναμία εξυπηρέτησης βασικών -για την επιβίωση- αναγκών. Τι λοιπόν κρύβεται πίσω από τον καημό των συριζανέλλ να παρουσιάζονται κακόμοιροι που "θα ήθελαν αλλά δεν μπορούν" (ενώ μασάν παρέα με μκο τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις); Κρύβεται ο πραγματικός ρόλος του ελληνικού κράτους στην ευρώπη- φρούριο.

Πρέπει να διατυμπανίσουν με κάθε δυνατό τρόπο πως όσο πιο ανυπόφορη και βασανιστική γίνει η διαβίωση στη μόρια, τόσο πιθανότερο είναι να διαδοθεί το αποτρεπτικό μήνυμα προς μέλλοντες μετανάστες/στρίες που θα δοκιμάσουν να διαβούν το αιγαίο προς την ευρώπη: "Είστε ανεπιθύμητοι εδώ και η ζωή σας θα γίνει κόλαση στην Ελλάδα. Για όσους/ες δεν το καταλαβαίνετε, θα έρθουν οι μπάτσοι και οι ρατσιστές αυτού του τόπου για να σας δώσουν ένα εκπαιδευτικό χέρι ξύλο".

Αυτό είναι λοιπόν η Μόρια, μια ακόμη στιγμή της μηχανής συστηματικής εξαθλίωσης των προλετάρων του κόσμου: πρώτα λεηλατούνται τα μέλη τους, με την ευγενική πάντα χορηγία των δυτικών δυνάμεων, μετά βομβαρδίζονται και τρέχουν να διαφύγουν και τέλος τους απαγορεύεται να ζήσουν οπουδήποτε αλλού. Γι' αυτό εξεγείρονται, γι' αυτό κυνηγάνε "ανθρωπιστές" αλληλέγγυους, γι' αυτό βάζουν φωτιές. Ε, λοιπόν οι αντφασίστες/στρίες που στέκονται στο ύψος της εποχής τους πρέπει με κάθε τρόπο να δείξουν την ενοχή του ελληνικού κράτους στο έγκλημα που διαπράττεται καθημερινά στη μόρια, αλλά και να δείξουν τη συνενοχή όλου του καθωσπρέπει "εθνικού κορμού" που βάζει πλάτη στη ρατσιστική αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους.

Φιλάνθρωπος ρατσισμός

Με το ξέσπασμα του “μεγάλου μεταναστευτικού προβλήματος” το 2015 και τη συνεπακόλουθη ένταση της αντιμεταναστευτικής πολιτικής, εμείς υποστηρίζαμε σταθερά το εξής: Οργανικό κομμάτι της αντιμεταναστευτικής πολιτικής είναι και οι “φιλάνθρωπικές βιτρίνες”, που ονομάζονται μη κυβερνητικές οργανώσεις (μκο). Οι δυτικές δημοκρατίες -μετά την ακατάσχετη βία εναντίον των μεταναστών- παρέχουν μέσω οργανώσεων ανθρωπιστική βοήθεια. Με λίγα λόγια πιστεύουμε πως κατά κανόνα μπρος πηγαίνουν στρατός/αστυνομία και πίσω οι μκο! Είναι ένα δίπολο αδιαίρετο. Στη δύση υπάρχουν εκατοντάδες εγχειρήματα στα πλαίσια πανεπιστημιακών κοινωνιολογικών ερευνών και εργασίας για μκο που καταπιάνονται με το ζήτημα των μεταναστών στη δύση, αλλά είναι εξαιρετικά σπάνιο να δει κανείς μια εξέταση του ζητήματος που μπαίνει στον κόπο να ενώσει τη μοίρα των μεταναστών/στριών στα σύνορα της εε με τα αίτια της μετανάστευσης από την Αφρική και τη Μέση Ανατολή. Αυτό που κυριαρχεί είναι, ουσιαστικά, η ιδέα του “μετανάστη” ως μιας οντότητας χωρίς παρελθόν και ιστορία, χωρίς προηγούμενα βασανιστήρια. Για τους δυτικούς έχει ενδιαφέρον ως άνθρωπος που προσπαθεί απελπισμένα να μπει στη δύση και να ζήσει εκεί, τον οποίο πρέπει είτε να σταματήσουμε (αν ανήκουμε στους φασίστες) είτε απλά να περιθάλψουμε (αν ανήκουμε στους “ανθρωπιστές”).

Κι αν μας θεωρείτε μια χούφτα περιθωριακούς/ές με αυτά τα αυθαίρετα που λέμε, ορίστε τι έγινε στον ξενώνα της μκο άρσις στην πυλαία:

“Τη Δευτέρα 20 Αυγούστου νεαροί πρόσφυγες από το Πακιστάν προκάλεσαν εκτεταμένες φθορές στη δομή φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων της ΑΡΣΙΣ. Πρόκειται για πρόσφυγες, η πλειοψηφία των οποίων φιλοξενούνταν στη δομή τις τελευταίες δύο εβδομάδες...Τελικά συνελήφθησαν και αντιμετωπίζουν την κατηγορία της απόπειρας εμπρησμού. Οι συμμετέχοντες στα επεισόδια είχαν υποβληθεί ή επρόκειτο να υποβληθούν σε ιατρικές εξετάσεις προκειμένου να διαπιστωθεί εάν είναι όντως ανήλικοι, δηλαδή εάν θα έχουν το δικαίωμα να παραμείνουν σε δομή φιλοξενίας ανηλίκων. Αντιμέτωποι με το ενδεχόμενο να φύγουν από τη δομή, οι νεαροί πρόσφυγες από το Πακιστάν προκάλεσαν εκτεταμένες καταστροφές στον ξενώνα, επικαλούμενοι ως αφορμή την ποιότητα του φαγητού και την περιορισμένη πρόσβαση στο Διαδίκτυο, ενώ προσπάθησαν να εμποδίσουν και την παρέμβαση της αστυνομίας”.

Ακολουθούν κι οι δηλώσεις μιας συντονίστριας:

«Οι εργαζόμενοι της ΑΡΣΙΣ καλούμαστε να φροντίσουμε ανήλικα προσφυγόπουλα που ζουν σε ξενώνες και αναρωτιούνται για ποιο λόγο πρέπει να φιλοξενούμε νεαρούς εμφανώς μεγαλύτερους από 18 ετών... Γίνεται ακατανόητο γιατί η εξακρίβωση της πραγματικής τους ηλικίας από τις αρμόδιες υπηρεσίες στηρίζεται αποκλειστικά στο τι δηλώνουν οι ενδιαφερόμενοι».

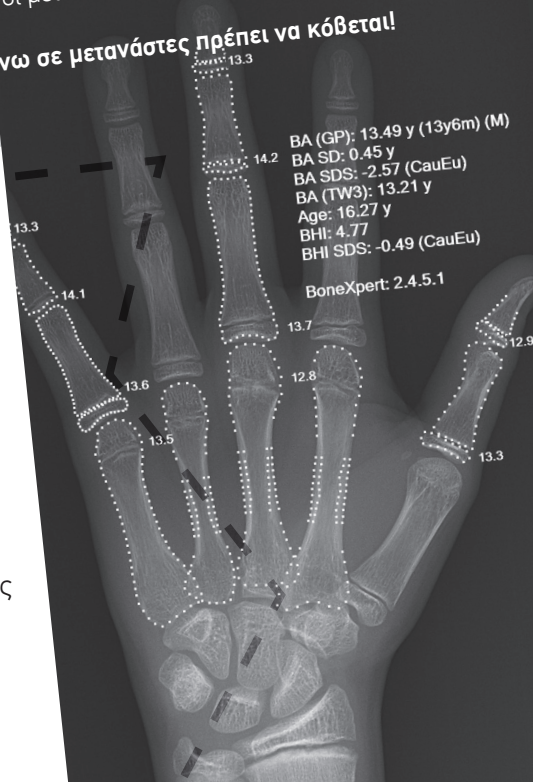
Εκεί λοιπόν στην άρσις, ξενάνε πως οι μετανάστες και οι μετανάστριες ήρθαν περνώντας τα πάνδεινα από χώρες εμπόλεμες, στις οποίες έβαλε ο δυτικός κόσμος το κεράκι του. Τους διαφεύγει πως άμα ένας μετανάστης απειληθεί με στέρηση της ελευθερίας (πολλές φορές και της ύπαρξής) του, θα εξεγερθεί για να αμυνθεί. Κλείνουν τα μάτια στο γεγονός πως οι μετανάστες, απαγορευμένοι από χίλιες μεριές, τελικά το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να αποτελούν την αναλώσιμη βάση του μαύρου κεφαλαίου και ειδικά της μαφίας". Δεν αναγνωρίζουν πως ακόμη και διεθνείς οργανώσεις αντιτίθενται στην πραγματοποίηση ιατρικών εξετάσεων που δεν έχουν θεραπευτικό σκοπό, αλλά λαμβάνουν χώρα για σκοπούς ελέγχου της μετανάστευσης. Εξετάσεις για την εξακρίβωση της ηλικίας που δεν είναι καν ακριβείς για το μεγαλύτερο μέρος της ιατρικής κοινότητας. Η άρσις (και η κάθε άρσις) κρύβει ταυτόχρονα πολύ καλά το γεγονός πως οι μκο - τώρα που τα ευρωπαϊκά κονδύλια στέρεψαν - πλουτίζουν από την επιχείρηση που ονομάζεται "ασυνόδευτοι ανήλικοι". Η πιθανότητα αναγνώρισης της ανηλικότητας σε ορισμένους μετανάστες, παρά τη φαινομενική γενναιοδωρία της, τους κρατάει δέσμιους σε μεγάλο βαθμό στις ορέξεις, τις ανάγκες και την κερδοφορία των μκο.

Έχουν λοιπόν οι μκο ευθύνη για την αντιμεταναστευτική πολιτική; Ναι. Αλλά όχι έτσι, γενικά και αόριστα. Οργανώνονται στο «πλαίσιο» που έχει προσδιορίσει το ελληνικό κράτος γι' αυτές. Επομένως ο φιλάνθρωπος ρατσισμός τους είναι το ιδεολογικό επιχείρημα που χρειάζεται η αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους για να δρα.

Το βράδυ της Τρίτης 4 Σεπτεμβρη δύο ανήλικοι μετανάστες δέχτηκαν ρατσιστική επίθεση έξω από τον ξενώνα φιλοξενίας ωραιοκάστρου της μκο άρσις όπου έμεναν. Τα δύο παιδιά έπεσαν σε ενέδρα 8 – 10 σκουληκιών που τους χτύπησαν με ρόπαλα. Μπορεί τα σκουπίδια αυτά να ήταν 8 με 10 άτομα, αλλά το πρόβλημα στο ωραιόκαστρο δεν είναι οι δυο χούφτες ηλίθιοι «καραφλοί». Όχι. Αυτοί είναι μονάχα η ουρά του προβλήματος. Ο φασισμός στο ωραιόκαστρο δεν είναι οι δυο χούφτες ηλίθιοι «καραφλοί». Είναι ο «εθνικός κορμός», η «εθνική ενότητα». Τα ουρλιαχτά σκατοκέφαλων μαζί με ένοχες σιωπές από νοικοκυραίους οικογενειάρχες. Είναι τα κονέ χουλιγκάνων και μαγαζάτορων-μαφιόζων για να καθαρίσει το ωραιόκαστρο. Φασισμός είναι τα "κύριε ελέησον" των παπαδαριών που ετοιμάζονται για τα μακεδονικά συλλαλητήρια, παρέα με φαντασμένους στρατόκαβλους.

Μπορεί την τρίτη το βράδυ στις 4 Σεπτεμβρη να ήταν μόνο 8-10 βοθρολύμματα, αλλά στην επίθεση μαζί του ήταν νοερά όλος ο φασιστικός κορμός του ωραιοκάστρου. Καλά θα κάνει να καταλάβει αυτός ο συρφετός πως οι μετανάστες/τριες δεν είναι μόνοι/ες.

Όποιο χέρι σπκώνεται πάνω σε μετανάστες πρέπει να κόβεται!

Στα πρόσωπά τους αντανακλάται η ουσία της μικροαστικής ηθικής: χωρίς ηθικές αναστολές θα υπερασπιστούν την ιδιοκτησία τους μέχρι τέλους. Ο Ζακ δολοφονήθηκε

Στα πρόσωπά τους συναντώνται ψασίδες, οργανωμένοι ή απλά πατριώτες, φιλήσυχοι πολίτες, νοικοκυραίοι, που γυρνάνε αδιάφορα από τη όλη και φωνάζουν δυνατά: δεν έχουν όρες οι ζωές την ίδια αξία.

Στα πρόσωπά τους βλέπουμε τους εχθρούς μας
Το φασισμό ως κανονικότητα και τρόπο ζωής.

Καθήκον μας τώρα
όπως και πάντα να οργανωθούμε,
να τους θυρίσουμε
πως είμαστε εδώ
έτοιμες να πάρουμε
εκδίκηση για όλους
τους νεκρούς μας.

ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΛΗΣΤΕΙΑ
ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΝΑΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
R.I.P. ΖΑΚ 21.9.18
(ΣΥΝΘΗΜΑ ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ)

ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΛΗΣΤΕΙΑ
ΜΠΑΤΣΟΙ Κ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΝΑΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
21.9.18 ΖΑΚ